

Писма не освобождены отъ пощенскж платъ и нарчиванія за вѣстникъ не сѣдружены
предплатитъ не ся пріемитъ.

Листъ за Политика и Книжевностъ.

На настоятели ся устѣва по петь ни
сто отъ цнхтѣх на спомоществованія като
собрѣхъ отъ тра спомоществованія нагорѣ

Е.ЛЕНИНЪМЪТЪ ВЪ ЦАРИГРАДЪ.

Приорживали на вниманіето на па-
чителъ читатели доукириодимый-тъ
сено отъ гръкийтъ вѣстникъ Омоні въ,
който и сямъ Неологосъ даде
на чело въ листатъ си съ най
оржкъ приоржкъ който му направи
Телъ членъ оборудваный оуеи съ цѣль
отъ както ще си изяснимъ въ посмъ-
леніето което ще направимъ.

въ първиятъ си членъ ний отидохмы
въжиятъ правиятъ на тукашното Фило-
софическо Дружество. Казахмы че има да
имамъ голъма порѣзъ и да истича го-
лемо поприще, ако прѣдварително ся ус-
трои съгласно съ това си посланіе. Ний
захмы като *центръ на Еллинизмъ*
Цариградъ; а сега заявяваме че той
може да стане *огнище на Еллинизмъ*
въ Тракия, Малъ Азія, и въ Македо-
нія. Може, и дѣлно е да ся погрыжи
та опизъ Еллинизмъ когото отъ всякъдъ
поишъ и пригискатъ, на когото происхо-
жденіе и нравытъ отказватъ, на когото
ня погическытъ страны мръсны позъ
на страннытъ турили (?) и гибель за пастъ
строить и разорителны планы питайтъ.
Имамы гръцкото (Еллинеко) учение като
истинъ изворъ отъ който истича благово-
ннытъ нектаръ на цивилизованіе: имамы
като утвърждение на бъдущето; имамы
като забрало противу всякого който
поискамъ да намали народното наше
цѣлство; имамы го като утвърждение
на бъдущето си и като огнище отъ най-
свѣтлы за въ бъдущето надежды. Защо
незнаемъ да ся воспользуваме отъ него,
и да си покажемъ и пакъ Гърцы на про-
свѣщеніе и на наукытъ, Гърцы на ум-
ственното движеніе и дѣйствование?

Споредъ насъ тукашното Филологическо Дружество трѣба да земе прѣдъ сѣбъ слѣдующето.

1-во, Да ся засили и укрѣпи отъ кѣмъ
ары, като посиеме още годишното спомо-
жествованіе на членовеѣ, та ся поста-
ре за умноженіето имъ и прибере въ
карата си и отъ Столицѣтъ и отъ обла-
стѣ цвѣтътъ на ученыѣ, на учители-
ѣ, и на тѣзи които умствено работятъ.
на любоученото духовенство, на всички
послѣ отлични наши еднородци; така
може то да засили касѣтъ си и да притеж-
на прѣдъ въ дѣла доблестенины, за из-
справиваніето на които е призвано отъ са-
мѣтъ си цѣль.

2-ро, Възможното обработване и раз-
 тие на обществените уроци. Тъзи у-
 рици, публичните описи разговори, кои
 то плат първо положение (темж) при-
 адекватното, сж от описи средства ко-
 то най вече съдѣствуватъ за разви-
 тие на нашето людство, за просвѣ-
 тие на нашиятъ народъ. Мнозина мы-
 сятъ че тѣзи уроци за да станѣтъ съ-
 вѣстно полезни трѣба да ся вър-
 околу кръгъ на букваръ, на А-
 рифметикъ, на Грамматикъ и на дру-
 ги приготвителни уроци . . . И то е-
 полезно наистинѣ по има по-полезно.

Искатели природы просвѣтъ? науче-
те го отечественнѣхъ му исторіѣхъ, отече-
ственныхъ му нравы; отвѣрте прѣдъ не-
го безцѣнныхъ оубѣхъ вложницы конто съ-
дѣржатъ неоцѣненны^е елмазы на праро-
дѣхъхъ списаніѣхъ.

Искатели народъ безъ предразсудка,
безъ суевѣрія, отмѣняютъ отъ теготѣхъ
бабинскыя онѣзи приказнищи, които
то сѣдятъ тежко на вратѣхъ му нико-
не му даватъ да ся въсправи къмъ
въсходищѣхъ на свободното размышление?
Оставте на странѣ положителныя и от-
рицателныя идеализмы, забравте на

часть научишъ си прѣдѣлы и научишъ го
отъ що става свѣтковицата, дъждѣтъ, бу-
ритѣ, отъ що молніята, и метеоритѣ и
дѣглата, що значатъ звѣздытѣ които бле-
сятъ ноша и за населеніе ли е мѣсецѣтъ,
или не, и каква е системата на другитѣ
планеты.

Искатели да научите народътъ за възпитаніе? Оставете на странѣ общитѣ мѣста, оставете ги въ испрошанитѣ си брошури и съ единѣ привлекателнѣ и заманителнѣ начинѣ, безъ да подсаждате думитѣ си съ послатици и подправы докажете какво вліяніе има върху човѣчеството възпитаніето, като имате събъ себѣ си всякога исторіитѣ, не отлъчнитѣ отъ всякой публичнѣ разговоръ добръ разбирайтѣ.

Читателю на Англичанитъ и *Сборищата* на Французитъ знаете ли какво влияние сж възимали връзъ британскыйтъ и французскыйтъ народъ? Народътъ не ся приготвя съ аритметикъ и буквари. Този който до 20 години не е научилъ А, до Ж нѣма да стигне ако бы ще и сто зими още да види. Споредъ нашего мнѣніе, ний мислимъ че французскыйтъ *Сборища* приготвиха французскыйтъ народъ въ любовьтъ къмъ свободѣтъ и республикѣтъ. И знайно е че Французско-то правителство едва прѣди малко допусна свободны общественнытъ събраія. Тая система ся освяти най-напрѣдъ въ Белгійѣ, около 1852 . . . и това благо-воинно цвѣтіе на общественнытъ събраія ся прѣсади въ Францъ на 1860. Чело-вѣци знамениты като С. М. Жирардена, Ле-гуве, Реиана, Жюль-Симона, Пелетана и други възвѣзваха на аивонтъ, омайва-ха множеството съ думьтъ си, и тѣй получваха да съединятъ сърдцата си съ сърдцата на слушателитъ, шото прѣд-наваха въ тѣхъ козмополитически идеи, чрѣзъ които ся образувать людствата, като ставатъ въротърпици, непрѣдрасж-дочны, просвѣтены, силны въ всичко. Прѣди общественнытъ събраія не мислѣте че французскыйтъ народъ бѣше провъ-щѣлъ въ тайнытъ на наукытъ, въ байны-тъ прѣлести на литературѣтъ. Има единъ добръ примѣръ за това въ разговорѣтъ на републиканеца Висселя, който распра-ви на народѣтъ за твореніята на фран-цузскыйтъ писатель Корнелия. Защо Ви-ссель говори на народѣтъ за Корнелия? Защото народѣтъ не знае Корнелия. Но да видите съ какъвъ прилекателенъ на-чинъ разлага той изящнытъ творенія на този писатель? Отъ всякъ драмъ той из-важда по едно поучение за народѣтъ, по единъ урокъ за съврѣменикъ Францъ "Фран-цъ, казва, забрави страститъ и сѣститъ. Почитай длъжноститъ и обязанноститъ."

Отъ таквызъ разговоры колко пужа
наша нашійгъ народъ!

Ный мыслитъ че ны разумѣвать: нужда на публичны уроци е толковы ясна, щото пѣма нуждѣ отъ никакво доказателство. Увѣщаваны и прикапаны Филологическото Дружество да умножи публичныг уроци, но прѣди вѣничко друго да ся погрыжи да избере вѣтитѣ си. За мене Божіе! Нека не прѣдаваны народѣтъ си вързатъ на челоуѣцы съ адеки мысли, които вадятъ за себе си ползѣ отъ неговото невѣжество, които вмѣсто да го отгѣняватъ отъ несносного му брѣме принагатъ му още колкото е възможно повече. Вѣтитѣ или риторитѣ нека бѣдѣтъ родолюбивы, краснорѣчивы, които да могатъ да прѣдадѣтъ своигъ иден на другы и чѣтъ съ разговоритѣ и сказаніята си да ползуютъ вѣничкытѣ разреды на слушагелитѣ си.

3-те, Кожото пакъ отъ нашия страж-
ный съѣзды за добръ Филологическо-
то Дружество да свържи непосред-
ственъ споменъ съ всички отъ този
въпросъ, споменъ на баща къмъ че-
да, покровителъ къмъ покровителствуемы.
И другъ пакъ бѣхмы обнародували едни
такъвъ и идеѣ, и сега пакъ повтарямы и
ѣе развивамы. За добръ намѣрвамы да ся
устроимъ въ по-главныя центрове на
Тракийскы, Македонскы и Малъ-Азійскы, на
едни мѣста Филологически Дружества, а
на други просто Сборища, които да и-
мать Читалища и Книгохранилища. Та-
квызито Дружества да имать за просто
намѣрениѣ чрезъ публичныте уроци раз-
виванието на Еллинското людуство въ вся-
кой градъ. Ще ни кажъте че не ще ся па-
мѣрятъ риторы, словосказатели; ще отго-
воримъ: единъ двама, петима доста сѣ,
а най повече стига да имать изискван-
ниѣта за това ревностъ. Не ся искать
отъ тѣхъ по-горни отъ силѣта нѣтъ тру-
дове, стига да имать прѣдуготовителны
иѣкои знанія, и можѣтъ твърдѣ лесно да
прѣдаватъ исторически уроци, спомаганы
отъ токозито извори що има за това.

Такъвъзъ едни Дружства и сбирщици като ся устроятъ и Еллинското Филологическо Дружество, като е въ непосредствено сношение съ тѣхъ, колко добриими можатъ да произлезатъ отъ това за (Еллинскій) Гръцкитъ народъ! Тамо въ Мала-Азия, дѣто благозвучный Еллинскій гласъ рѣдко ся чуе, тамо, въ разстояніяхъ отъ времето и отъ обстоятелствата Еллинскя народность (?), тамо, дѣто народното чувство е це с освѣтъ рѣчь мрътва, нищо незнающа, възискватъ ся гибки словосказатели за да образуватъ необразуванитъ опѣзи глгны, за да гыпаучатъ на майчинитъ имъ азыкъ и да распалятъ въ замръзкыльтъ опѣзи сѣрдца чувството на Еллинизмъ и на патриотизмъ-тъ.

4-то, Дружеството трябва да се погрижи за издаването на учебни книги, исторически, физически, физикоматематически, научни, филологически, правственополитически, които да продава със твърди евтеня цѣны, тъй щото да ся умножи знатието и да ся просвѣтъятъ мнозината.

5-то, За това си изискува съдружаніе на учениятъ, съгласіе и съединеніе на духоветъ. Научихмы ся да ся хулимъ, да ся втодушеяваме отъ духъ на дребни честолюбія, да си противудѣйствуваме едни други, безъ да разбираме че и себѣ си частно повръждамы и народътъ си въобщо. Нека не бъдемъ исключителни, нека си цростремъ ръцѣ единъ на другъ, да съединимъ правственнитъ си Капитали, да съставимъ Кръпость, Величіе, Силъ, снажижъ необоримъ. За това съдружаніе нѣще ся повѣрямъ да говоримъ наскоро. Въпросътъ е повече отъ важенъ. Гой е неогложима нужда за народътъ и за всеобщитъ еллинизмъ.

6-то, Съставеніе на поетически и филологически надварванія; по споредъ тази, поетическото надварваніе да има за цѣль обогатяваніето на нашата книжница съ драматически съчиненія или първообразни или и отъ прѣводи, а филологическото не само частни описанія а тази или описъи еллинскъ земя, по писанія полезни за народътъ, еписанія а здравы пачала, чрезъ което ще стане възможно единъ день възсѣзданіето на нашия народъ.

7-мо, Да свърже Еллипското Фило-
 логическо Дружество колкото е възможно по-
 бърши сношенія съ основа въ Парижъ Друж-
 тво за поддържаніе на Гръцкото уче-

пие и да му дава всичкыте улесненія, ко-
га е работата за придирване на ново-
гърцкѣтъ филологикъ. Това Дружество е
драгоцѣнно стѣженіе за гърцкѣтъ. Като
гледа пѣткѣ избранныѣ оубѣи купъ звѣ-
зды отъ мудрыѣ французскы еленисты
да ся занимаватъ съ таквѣзъ едѣкъ рев-
ностъ за нашѣтъ работы, подскачащѣтъ
тича къмъ мнѣшното, и сика че ся намѣр-
ва сръщѣ началата на 19-и вѣкъ, прѣдъ
гърколюбивѣтъ оубѣи Европѣ, която ся-
каше че като на сѣмъ гледаніе елениз-
мѣтъ да ся въспря пѣргавъ, да намѣрѣва
съ здравѣ ногѣ къмъ възражданіеѣ си.
Това Дружество е което държи сръдѣ-
никѣтъ между Европѣ и Истокъ, вадата
която ще прѣведе въ насъ Европейскѣтъ
цивилизаций, и ще стигне рѣжѣтъ на
Западъ и на нашіѣ (?) Истокъ.

8-мо, Поддържаніето на грцкый театръ съсъ всичкя ревность. Театрътъ обѣщава много; ; народната сцена образува грцкыѣ сердца подкачать ; блистанията на остроуміето біѣхъ въ очи ; драматическото искусство обаява. Нека проучимъ Шекспира, Миллера, Алфіера, съ надеждою че и ный единъ дѣлъ ще ся съобыи съ поэты равныѣ тѣмъ. Нека ꙗси образуемы фактеры ; актеритѣ прѣвѣждатъ великыѣ природны дарбы, първитѣ лица или тѣзи които играѣхъ ; първѣхъ роля актрисы носѣхъ сръце на геройки (!); отъ тѣхъ и отъ оуби (мѣжкыѣ герои!) много ꙗщо ся очаква; но безъ подпомаганіето отъ учевыѣ, тѣ сакого що хромѣхъ ; ꙗко имъ дадемъ подпоркѣ за да не хромѣхъ.

9 то, Общо нагледване върху при-
готовителното учение, а най-вече връзъ
православиятъ $\frac{3}{4}$ частъ; $\frac{1}{4}$ недостаточно $\frac{1}{2}$ е,
това само си доказва. Старанія за въз-
дигане на учениците по-разнитъ о-
бласти на държавата.

10-то, Издаванію на періодическо списаніе, чисто народно. Сотрудничество на най добрыѣ учевы, спомаганіе отъ по-главныѣ пера. Едно Еллинско Ревю де дѣо Омодѣ, едно истинско *Народно обозрѣне*. То ще да исказва на инородныѣ уметвеничото състояніе на съвѣ-менныѣ Гърцы. Истинно е да казувамы каквы добрини могатъ да произлѣзатъ отъ благородното соревноваіе на разны пера.

Тъзи сж. споредъ насъ, благороднитъ
гържи, които или да земе прѣдъ очи
Еллинското Филологическо Дружество.....,

Изма сумнівніе че па горнійгъ членъ ный
надохмы погнениго мѣсто на чело въ лѣстьт
си съ цѣль за двойно ползуваніе на нашнѣхъ
отечественници . Огъ внимателного про-
читаніе на този членъ нашнѣхъ съароди-
ны не само що можѣтъ очевидно и осязателно
да познаѣтъ мыслнѣтъ и намѣреніята на наши-
хъ присносъжители и вѣчноепрители — гър-
цыгъ, за да запрѣдварятъ и да ся завардватъ
огъ тѣхныгъ козини; но можѣтъ да извѣдять и
най-добрыѣ наставленія за подражаніе въ эти-
ципнта си за развитіея на народностѣхъ ни.
Защото и ный не искамъ нищо по друго огъ
това що искать тѣ — гърцигъ, и даже нашнѣхъ
сканія сѣ много по-умѣренны, много по-за-
коны; защото, ный ся неблазнимъ огъ прѣка-
сныгъ тѣхны домогванія за прѣобладаніе на
языкътъ ни, както ся домогвать тѣ да надо-
вать свойгъ языкъ на Карамандигъгъ М. А-
ѣкъ, на Албацигъ въ Ипиръ на още и на гъ-
тыгъ населенія огъ родътъ ни въ Тракийѣ и
Македоніѣ, по просто и право искамъ само
да завардимъ своитѣ едиполязычни брѣгіа огъ
свѣдѣнога за тѣхъ вліаніе на еллинизмъгъ. Дѣ-
ло же ся каже, че и ный можемъ а и трѣба
да ся служимъ съ исныгъ сръдства, много по-

всѣмъ общаго училища. Заговорявать ся само на себѣ го говорятъ, и признавать нуждаться въ единый языкъ общъ на всичкы, онзи сирѣчь който ся прѣдава въ университетѣ. Жители на Валлійѣ оставятъ Валлійскій языкъ и го говорятъ планинцитѣ а въ градовѣтъ обучавать Англійскій языкъ. Но Чехыгъ, иже не по происхожденіе а то на дѣло Австрійяны прѣдпочитаъ Бабилонскыѣ системы, т. е. брѣжкотѣжы на язычѣтъ, за да направятъ така и възможно всяко споразумѣніе. Можехи и споменетъ и много други мѣчнотѣ, конто Бехемія не бы желала да види изравненъ, за да направимъ чрѣвъ това още по-ясно съшеству юущаѣ подобности между древне-то Чехо царство склучено вѣтрѣ въ Германскыѣ гора мѣжъ и древнегѣ Келтско царство, обливанно отъ Бретанскыѣ воды. И за дѣлѣтъ повечѣтъ

существовать истытъ причины за оплзкване, а малчютията за отмахванюсто имъ зависп отъ нѣмъ итъ съ който тѣзи племена, които поради географическо-то си положеніе не могатъ да станътъ независими, ще приеизатъ мѣстото което имъ ся дава верѣдъ общою семейство на народытъ.“

Англичанинътъ писатель ся вижда да с
писалъ подъ вліяніето на неприятели свообра-
женія, като сравнява Чехската народность
съ Ирскіиъ и древнѣе Чехско царство съ
едно врьмешното Келтско, и разумѣва ся
че въ домогваніята на Чехыиъ той побо-
рѣва домогваніята на Прицыиъ. Ието вся-
кой знае че неложно да му слъ виждатъ ни
праведни, ни възможни. При това и нѣтъ безъ
да изслѣдувамы причиниыъ по които Фран-
ца е сполучила да слѣе въ себе си разны
племена а другыиъ държавы не сполучили
че такъмо, че тя на Французыиъ сполу-
ка е была и ще бжде причина на обезпра-
вданіята и на страданіята на много други
народности, но тѣ пакъ ще бжде причина и
на паденіето на много държавы, ако тѣ си
неотрекжтъ отъ да слѣдуваыъ този пжтъ.
Англия може да ся огледа колкото за това
на Ирландіиъ и да оцѣни добрыиъ слѣдствія
на тѣзи системиъ. Осявъ това почтенныйиъ
писатель или добръ толкозь не знае поло-
женіето на Чехскыиъ народъ и неговото из-
правленіе или умышленно извратѣла свидѣ-
ніята за него, лено за кой цѣль.

Итак, грѣшны расправы.

— Гръцкѣйтъ вѣстникъ *Константинопольскъ* отговаря на бълъжкѣтъ що бѣхмы му отзавчера направили за претенциѣтъ му да стане гръцкѣйтъ изыскъ задѣлжителей за всичкиѣтъ отъ В. Поргъ назначаваны чиновницы по Османскѣтъ Държавѣ. Въ този отговоръ, нашіѣтъ събратъ за да потвърди домогваніята си, прѣдпоставя ни единъ самоскрѣпѣн статистикъ чрѣзъ който ся напва да покаже числото на Гърцѣтъ въ Турскѣтъ Държавѣ равно почти съ числото на Българѣтъ. Тѣзи кабинетни и по твърдѣ синеходително съображеніе съставенъ статистикъ ще обнародуванъ ный въ идущиѣтъ си броеве и ще направимъ бълъжкѣтъ си на нежъ. А сега ще кажемъ само нѣколко думы за поканваніето що ни прави да пишмъ по гръцки, когато бы да говоримъ за работы които ся отнасятъ до гръцкѣйтъ народъ за да ны разумѣвать и оуби за които пишмъ, като отговарямы на членове отъ гръцкѣйтъ вѣстники.

[illegible]

— Въ предпоследнійтъ листъ ный ся об-
щахмы да ся поверимъ да кажемъ нищо и
за бърбораніята на „Анатоликосъ Астиръ“,
който ся лютю сърди и выка противу Бал-
гарить за стремленіе нѣа да ся отме-
матъ оны Гръцить и за това що нечатъ
сече да чматъ Гръцкыйтъ языкъ.

Како зема повода ной-напрѣдъ отъ до-
писки изъ Гайтаниново, вѣдѣна въ 8-ый
брой на „Македонѣ“, ползувачиныйтъ па-
триаршеский органъ слѣдува;

“Многажды, (казвать тѣ) фанатически
пѣючъ човѣчеца, нищо свято нищо прѣподо-
бно не плуши, и ни Бога, ни човѣцѣ почи-
тающе ни стыдяще ся, извратили сѣ ся въ гру-
бы поуржасы; но никкога мыслямъ не сѣ стѣ-
гази до такѣвъ степенъ, до кокаго сега сѣ ся
извратили подкупни пѣкой сѣмства, конто съ-
грѣшава пѣкой ако гы нарече човѣцѣ (!),
когато видятелно види и пригледя отвратител-
нѣжъ системѣ, коіжто отдавна вече сѣ при-
гнѣжъ, и то християни наричаны. Като не-
скамы да бъдемъ изобличены като такыизъ шо
краскатъ само, привожаемъ за нареченъ при-
нѣръ единъ членъ, сега скоро вмѣстѣ въ Бъл-
гарскій Вѣстникъ Македоніѣ, членъ въ кой-
то блестятъ нанѣмъ благородства на тѣхъ чув-
ства и — — — — — Это членъъ за който е речъ.

Тука той епископ коментирало писмо и след него обрща сл накъ та казва:

“ Такавъ членове гръцкытъ вѣстници никога не сѣ приѣмали за гости въ стѣпловѣтъ си ” (почтеннытъ редактори на А. Астиръ, ся виждате да платѣ твърдѣкѣа памѣтъ, като слышкѣтъ той да казватъ, когато тѣхнытъ листово и ослѣтъ този още, можѣтъ да поддрѣждатъ провѣнута на тѣа уѣвъ

penie. P.) * Но пакъ смѣхътъ още безъ прерываніе пѣнокъ Българи да крѣскатъ и да казвать че "черни, ярвени, адски, свестивенни, достойни за оплакваніе своекорыстныхъ, и окаяни отъ грѣхытъ владыци интригы замѣнили сладчайшійтъ Българскый языкъ съ ярачнійтъ Българо-убійственъ грѣцкый, за въведеніе на всичкиъ Българскый народъ!

“А Вселенскійхъ Патріархъ вѣстничеъ наричаеъ го своекорыстєхъ, сзаволюбивъ и *илюдоуєъ*, како да е правила ѿбога Великата Черква резлика на народности, како да ѿбѣа въ цѣлыѣхъ си съставни членове Българи Владыцы, и Албанцы, и Пипроты, и Тессалцы и Анадолицы (рузумѣва Караманлиѣ) и Островитєны и Фанаріоты.”

Наистинж според остроумното замѣчаніе на почтенный редакторъ на „А. Астуръ“ ный Българитъ нѣмали смъ никакво право да наричаны Гръц. Πατρίархъ ἄλλε-εὐ-ῆ, но трѣбало да го наричаны πᾶσι-εὐ-ῆ; защото споредъ истинъ доводи на поменуемый редакторъ той трѣба да съ смышленіе отъ всѣхъ избренихъ отъ тѣхъ народности. „Кле-типы“ ный Българи въ лишениѣ отъ тѣхъ свѣдѣній, като не знаятъ ни сѣдима, ни отъ това що видѣдими, и като гледахъ че той, Всееленск. Πατρίархъ само гръцки знае, че само на гръцки чете и пише, само гръцки сироти и сиромаси пригледва, само гръцки училища отвара и поддържа, само за разпространеніе на гръцкия языкъ и за

си распространяемъ на гръцкото учение и за
повишение и утвърждение на гръцкитѣ наро-
дность ся гръцки и стареа ся и заляга, ний
до имамъ чѣ е гръко а не България и сль-
дователно αλλοθενής за насъ България, и въ
невѣжеството си, О, нечестіе наше, при-
стигивахъ до тамъ даже дѣто, като чу-
вахъ на гръцкѣ да го наричатъ Икононичъ
Патріархъ да го разбирахъ като иконони-
къ за тѣхъ, сирѣчь тѣхъ който собира
отъ всичкитѣ други народности пары за да
иконичиса гръцкѣтъ народность. По сега,
като ся просветихъ отъ лсныи открь-
тія на „Анатол. Астуръ,“ трѣба наистинъ
да ся поправимъ и да прѣстанимъ отъ да
распознаваме въ черното отъ черното и да и-
скаме да го различаваме, защото е нече-
стіе това; а да възлеземъ въ благочестіето, ко-
ето споредъ фенерскитѣ проповѣдници е: ка-
то ни върятъ въ очитѣ пепель да лигамъ
и като ни казватъ черното е бѣло да вър-
ваме. Чухте ли Българи?

Но да видимъ какво още назидателно слѣ-
дува да ни казува Патріаршескыйтъ органъ.

« Като е рѣчь за питриги, (казуистъ безпиритиженътъ служители на Гръцкѣхъ Патриархъ), тѣ отъ много врѣне нече система- тически ся вършатъ на много мѣста въ Държавѣхъ отъ цѣлой Българскы чуждоувижъны кукулы (необратата), както показува и слѣ- дующето писмо, което прѣведохъ отъ Бъл- гарскы за точно разумѣне на това що ся тѣ- че и кове. — Ето това писмо:

Господине учителю Теодоре!

Слѣди поздравления ти си можимъ те да речешъ на
вашитъ хитъръ жезлича да каже на попа да споменива
нисто на Иларiona, и ако не споменива не го, работи-
тъ му ще вярватъ като крива рѣка. Ний тука ся на-
дѣмъ да слуша думитъ ши, но ако ся покрывате на
гърка владыка, ще ви огорятъ до девета рода; съ е-
динъ ръкъ кажатъ на попа си да приносите пажитъ тука
общинъ, ако ли не! Пѣрка ся отдѣли отъ насъ, ний
ще ся отдѣлимъ отъ васъ.

Недѣти му дава житото, и ще видите какъ ще ги слуша; но ако му дадете правдицижъ, да знаете че по-пъте ви ще ви излъже; той е грѣкъ Пазьокаріотинъ, той е лукавъ като грѣкъ; за това ще ви каже, която овца си дѣли отъ стадото, изгяда ѿм възкѣтъ.

Въ Бургасъ 29 Юля 1869.
Ваше доброе зданіе.

П. П. Георгий. Д. Бракалов. Сава Дьчова
 «Споредъ Българската вѣснѣжъ всякой грѣкъ
 е лужавъ, и всякой Българинъ е простъ и не-
 лужавъ! Но ето отъ писмото става ядно до
 колко лужавувать Гръкоубійциѣ противу до-
 брийгъ грѣкъ Анхияльскій владыка, мажъ *сло-
 бѣта* отъ добродѣлѣтъ и учене.»

Редкториѣ на Анатол. Астиръ съ ся
уплашилъ види ся да не надичиѣзъ Бълга-
ритѣ гърцитѣ въ лукавщинѣтъ! Нека съ не
стрѣлкаѣтъ ще имъ кажемъ нѣй. Българитѣ
никога не ще ся служатѣ съ мръснитѣ и
калны оръзѣя, съ които изобиѣ гър-
цитѣ и частно пакѣ фенерскитѣ владычи
тѣй вѣщо ся служатѣ, споредъ както под-
твердѣватъ това и нѣй-последнитѣ и прѣ-
сны свѣтитѣ въ Битолѣ, Костурѣ, Бурсѣ и
Уфурѣ. Българитѣ всякога тѣй прямо и
открыто ще слѣдѣватъ до ся защищаватъ
противѣ кознитѣ и ухищренїята на проныр-
ливитѣ и коварны гърцы, и всякога тѣй ка-
то подписанитѣ въ горнето писмо родолю-
бивы мѣжѣ доблестно и правико ще ся ка-
зѣватъ: не вѣрайте гърцитѣ, далечъ отъ
тѣхъ, защото ще вы оголѣтъ до девета ро-
да. И лѣжѣ ли казѣватъ? Каково друго до-
дро е видѣлъ Българскитѣ народѣ отъ Гър-
цитѣ, отъ насилнитѣ Гърцы владычи?

Но да създъваемъ още по-пататака:
 "Истото и още по-лошо не прѣдизывахъ
 ли на послѣдъкъ въ *Гръцкійжъ Македонѣжъ*
 (по смачи гърчо по смачи) Българисти иѣко
 чрѣзъ безумия и безевляны прѣскванія и на-
 силованія, въ Пелагонійскъжъ Епархіѣжъ, като
 карали священницѣтъ да поменувать въхото
 каноническѣйтъ си архіерей иѣшо на Иларіона
 и на всѣко Българскѣ священноначалство? —
 И ако Митрополитѣтъ не быше съ миренъ и
 тихолубивъ характеръ, много несприятѣ иѣша
 бы ся случили (като да сѣ малко тѣзи
 кошо съ случили поради неговъжъ миролю-
 бивость. Р.) По слѣдствіе въ праведното отъ

здоровомыслищѣхъ негодованіе и гнѣвъ (!) про-
тиву тверды мазината (?) ошѣза смутители (!)
и народообудители (!), както става явно и
отъ стаяжльтѣхъ за това общи прошенія до Ду-
ховното Началство."

Както виждат читателите ни Анастас Астър с
внѣшно знание на Патриархескыя работы, и дава добры и
точны свѣдѣнія за всичко като ся основава на капиан-
тъ променія отъ нѣколку Гръкманъ въ този градъ.
О, ако ся таквыя положителни всичкы свѣдѣнія на
Гръц. Патриархия за Българскыя работы скоро ще и
да разберете та кое и е за полза !

По-долу А. А. стиръ говори за движението въ Костуръ дѣто спорядъ както въ прѣдпоказъний си брой набѣлжихи той оправдана похвалити строги рѣдства които Костурскыйтъ грѣкъ Владыка употреблява за да уничтожи стремленіята на Българитѣ. А най послѣ ето какъ свърши:

„Истигъ иигригы ся открыхъ на много мѣста че ся ыръшатъ за сподухъ (ужь) на цѣльжъ на Българстныгъ: сирѣчь за съвършеннѣе независимостъ на българскыгъ Черкыжъ, когато Българското людоство, природно лесноводимо и просто тежко му иле да ся отвѣрѣда отъ отечественныгъ си, и ако бы че ся увлича отъ иигриганыкъ ынуишениа, ставя жьртвы на прѣстѣваніе и измамжъ отъ оныгъ конто противу-дѣйствовать за своѣмъ матеріалнѣмъ полжъ, а не въ оныгъ и истинно провъзведеише на народѣтъ, ико ся старыгъ ужь да си посочытъ.

Но „жестокото противу рожни да ся ритат.“
Согласни сме съ почтенните редактори че е жесто-
ко да ся ритат противурожни, но работата е да ся раз-
среще, кои сж тѣзи които противурожни ритатъ. А
не е жжчно, ще кажемъ, стига да си огледаме кра-
та днес и ще видишъ кои сж изободени и распрани
съ ританіе

Ний едно нѣщо ще попытамы благородныѣ редактори: лѣжа ли е че гърци-тъ владыци сѣ интригували и още интригуваатъ за да замѣнятъ Българскый языкъ съ грцкыйтъ? Ако не лѣжа, то защо нѣмъ е криво ако Българинъ нѣтъ горко олаквагъ отъ тѣхъ? Но тозъ свѣтъ нѣко по-мало и по-свидно нѣмъ чловѣкъ гдѣ башиницъ и майчинъ сѣ языкъ! Ако ли е лѣжа, и гърцытъ не сѣмъ интригували и насинтригували Българскыйтъ народъ да прѣмѣе грцкыйтъ языкъ, то що ги е тѣй олобдиго та съ криво съ озлобленіе и горестъ выкатъ противу нѣмъ когто ся отказвагъ отъ грцкыйтъ паломъ и тѣмъ языкъ? Ако населеніята за когто е лѣжа сѣмъ природы гърци, то защо ще искатъ да ся учатъ Българскы, додѣ стонъ грцкыйтъ языкъ въ много отношения по горенъ отъ българскыйтъ? Ако ли сѣмъ Българи, какъвъ грѣхъ грѣдъ Бога ако искатъ да ся учатъ Българскы? Но става на гърцытъ отъ това та ся сърчатъ и не искатъ да ги оставягъ свободны на олакъ нѣмъ? Явно прочее че гърцытъ владыци сѣмъ интригували и нѣмъ интригытъ си до нѣмъ-бъ сполучили: това подтвърждавагъ усилята ни сичкыгъ грцкы вѣстници да поддържатъ погивагъ на былыгъ распространители на Еленизмътъ фанариотскы агенты. Но настанѣло е вече врѣмѣ да жыкатъ и тѣ какъво сѣмъ свѣдѣ, когто е свѣдѣ вѣтръ разумѣва ся ще поже-е бурѣ.

— Скупусеиъ иѣкой дописникъ на *Неологосъ* отъ Костуръ ся е зель на дълго и широко да расправя за Българското движение въ Македонийъ, въ който расправя той споменуиъ и за нашийтъ листъ иѣщо. Ный ще ся вървемъ на тѣзъ допискъ въ идущитъ си броеве; защото, право да си кажемъ, за тозъ пѣтъ мръснѣхъ ни расправи съ грѣцкы произвольны изсърбориѣ. За да свършитъ само сега пѣтемъ да кажемъ, чо дописникъ на *Неологосъ* отъ доднѣвъ, отъ Бѣгълъ а сеги и отъ Костуръ дуго а не прѣдставятъ освѣнъ глупость и докозенность и съвѣмъ компрометирагъ а нѣже и съсипватъ домогванїята на Нововизантийтъ Неологисты въ дълбочина на разумъ, въ широта на възглѣдове, въ далновидность и ще и въ палладийскыя доблесты.

Прочитаны въ Куріе д'Оріанъ:

— Грыцытъ владыцы сѣ твердѣ пронырливы
яѣкои Турескы чинованцы твердѣ прости.

За да компрометиратъ Пиндскыѣ Власы,
и то искать да ся огнемать отъ фенерскыѣ
часть и да ся следивать повече съ Имперіѣ-
тъѣзи владыци казватьгы че были пав-
лависги !

Турскыѣ власти гледатъ на това обвиненіе
къ да ся постараѣтъ да си отворятъ очитѣ.

Отъ дошескыѣ на В. "Право."

ВРАЯ. Единъ дописникъ отъ тойзи градъ, онѣква

известного на гражданахъ отъ всякъ стрѣль, а еще
вече корнъ нѣкои отъ главнѣиши лица въ градѣхъ имъ
что той нарича "владимирскъ мекеротъ" и пр.
эти лица съ старыми всякаго да уничтожитьъ. Българ-
инъ въ този градъ, и да вѣдѣтъ Гръцизмъ. По-
утой той рѣзавши за единъ случаетъ нѣкои станаха прѣвъ
владимиръ: когато единъ нѣдѣленъ день младежи
съ тойи градъ отишли въ училището да прочитатъ нѣ-
что полезно единъ отъ владимировъ прѣтези дошелъ
нѣколко души да ги пѣждатъ отъ тамъ; поѣтъ имъ
говориличе не ѣздатъ правдо да ги пѣждатъ. "Дописни-
те" още оплаква градъхъ защото довели други единъ
бръскый учителъ който направилъ пролѣтъ, на партіи
ито въ препирниши си единъ съ други, дохождаи до-
и до бой.

— Пишяхъ нѣ отъ Ловчевъ отъ 3 Января. 1870 че на
вий на истия мѣсецъ таиошинѣтѣ мажеди съ едно
бране са съгласили да си отворятъ Читалище,
писали са до 30 Членове отъ които са надѣватъ да
съберѣтъ до 5,000 гр. А него день кѣто историли
падо на събиранието си събрали 736 гр. Дописникъ
са рѣдѣ на-много дѣто идеята за Читалище са
сега отъ сѣчкѣтъ граждани, отъ което, и наистина,
випи усѣхѣтъ на реченото зведеице.

— Отъ частни писма са научили че Младежицѣтъ
теостендѣл си отворили сега на скоро Читалище, ре-
вно са събирали вѣсѣма недѣля, на прочѣтъ, и искре-
възлагали да турѣтъ истия по-добѣтъ редъ на учи-
тѣла по сѣзата до сѣ подѣ тѣя сѣнѣрѣи.

Отъ нѣмъ страна нѣмъ неможемъ освѣтъ да позаж-
дѣмъ и насъждѣмъ младежѣтъ за това нѣмъ предпрѣ-
годното похвално тождо и свято. И панства кой
же, и кого болѣ сърдечѣтъ за нѣмътъ собствениу уи-
щѣ, не сме ли нѣмъ отговорни, и не тежи ли на самѣ
да са стараетъ на царско здравѣ за наирѣдка си?

Отъ допискыѣ на Турція..

— ЕДИНЪ ГРАДЪ. Пишете на Турция — "Наредъ общини ни закупуватъ. Само лашата чезе." Читателятѣ ни не отива и то по-добро. Гражданинѣ ни сѣ въ всегашно прѣвие съ чорбаджіи ни. Пириятъ искате да зематъ управленіе на общинскитѣ работи, послѣднитѣ не ги давате. Это припипана на караніето, щѣли да ги състи Господъ ? Но знаѣхъ. Работата е че туй раздѣленіе вѣрди много наирѣдѣтъ ни. Въ тия въ столицата имате доста доктори искусства. Какато на едно отъ тѣхъ доктори, г. редакторе, ако може да ни проводи единъ лѣкъ за съгласіе, туй съгласіе което прави да благоенствуватъ всяко общество и на които добринитѣ не можемъ нмъ не занесемъ още да отпиймъ.

— Кой ли ще е този честит град? и град ли е или голямо село, защото по гривовест вече чорбаджилъкът не върлува толкова. Но било, що било, работата е за цял ръб. Ивай прървоначално на болният от този смълчан град да пратят въ Желъзникъ да си зематъ няколко кутийки *Примирни хапове* употребението на които може най-добър да ги ползува. Р. М.

— Пипахъ отъ Панагюрище че шарката ся являва въ
туя сезо тѣй жестоко щото уморявала до 10—15 души
на день. Тая сѣща шарка вързувала и въ околноститѣ
на Пловдивъ.

Дописки на "Македонія."

Щипътъ — Въ нашия градъ още испрѣста-
вувать да ставятъ раздори помежду гражда-
нъ ни, по причинъ на Н. Пр. Г-нъ Игнатія и
неговити привержени. Гръцката патриаршія,
която всякога е плава и има прѣдъ очи, да
възбужда насъ Македонскыте Българе, които
конечно смы ся отрѣили отъ неѣкъ и отъ нейны-
тъ владыци, още нѣма да ся събѣти, че не
може насилственно да ны има въ рѣцѣтъ си;
защото на досегашныте грѣцкы владыци дѣ-
лъта е била да вънушавать и въ насъ идеи за
елинизма, тоя врагъ на народното ии сѣмѣ-
ствованіе и да събържатъ отъ Българскій погъ
безбройны сумы. Чувствителенъ нашій народъ
ако и кѣсно, обаче на здравъ можѣ да познае
гибельтъ си и да ся отърве отъ тѣхъ зара-
зъ, които докарваше мѣнотіи и на самото Ч.
Правителство. Благоуразумити наши първенци
заедно съ народа, като си събудихъ отъ ли-
таргическый сѣнь, водени по проекти, съ
кото Милостивый ни царь дава слободъ въ
религіозити ни домогванія съ грѣцкый клеръ,
тоя принципъ на раздорити, что ставать въ
насъ, тоя разрушителъ на народностѣтъ ни,
съгласно съ Кюстендилъ и Кратовчани, мо-
жахъ да ся отречемъ отъ грѣцкѣтъ патрика-
ни. Отистигъ не може си описа всеобщѣтъ ни
радость за това толкова за насъ голямо цар-
ско благодѣаніе; обаче достаточно бы было
ако Любезный ни царь ны и официално отъзъи
и приознае народнѣтъ ни черкъ, официално,
казвамъ, зачото чѣстити внушенія на грѣцкѣтъ
патриаршіѣ и на испратеный ѣ владыка Г-нъ
Игнатія причинява немилство на свѣтѣтъкъ
ни, а то е свѣдѣствіе отъ насилственото Ар-
хіерейство на Г. Игнатія който още нѣма да
разбере, че и Ангелъ отъ небето да бѣше не
щине ся пріѣл. само лувкавства му въ това
отношеніе сѣ излизіио нѣчто, и не му стру-
вать нито аспрѣ. Съ вѣрѣѣя неприѣтъ въ Кю-
стендилъ, нито пакъ познатъ отъ Щипяно и
Кратовчани, той намѣри най-послѣ приближи-
ше въ Кочани, жителити на който, като простички,
спозучи, не знаемъ какъ и, да ги намъни, та
ся выжижъ межу тѣхъ, като възкѣ въ овче
стадо, гдѣто, обокосенъ отъ нѣкои влашчули,
долинъ хора, правя работы, съвѣтъ неслобод-
ныи съ днешнѣтъ эпохѣ, и съ новыи рефо-
рмы на царството. Г-нъ Игнатіята грѣклъ въ
Кочани не е друго, освѣнъ отъ далече да при-
чинява раздори въ града ни и да прави по-
пове хора, които не знаѣтъ даже и перо да
хванать въ рѣжъ, а не киѣжъ, тѣжко и горко!
При това и да раздѣлява за пары сунругъ отъ
сунругъ и наопякъ, и все това му е дѣрбога-
та; това му ишло много отръжъ, а въ расто-
янїа на единѣ мѣсецъ е распушѣлъ до 12
жены, само да ся показва че е свѣтлѣио ѣ да
граби пары. Съ това като не ся благодарѣтъ, тоѣ
намъсли да дойде и въ града ни, та даю,
като простре мрѣжѣтъ си, да удови ѣи при-
свои нѣкои отъ съгражданити ни. Изгнѣнъ въ
намѣреніето си Н. Пр. дойде на 20-ый Деке-
мврія вечерѣтъ придруженъ съ петина попове
и съ единѣ вѣлѣхъ по нѣѣ Анастасъ шикерджі,
когого храни и облача, само да го придру-
жява по пятѣ и въ мыслити му и да ся по
свѣтлѣва отъ него, и быде прѣтъ въ кѣжѣтъ
на единѣ священникъ по нѣѣ П. Костадинъ,
негова партія, но по злостастіѣ овиѣти чомъ
чуждый му гласъ, обжрѣѣхъ си на бѣгъ
отъ него, и той останъ смаянъ. На урѣнѣтъ
Св. Недѣля народѣтъ наѣна да ся движи: вла-
дичинъи стѣлъ отъ черквѣтъ² ни ся двинѣа, и
сѣврѣжѣлно въ Новоселскѣтъ черквѣ ся обле-
нѣ въ черно платно, прѣтѣжъ ся хора да го
пытѣтъ за намѣреніето на дохождѣніето му въ
града ни, опытаніето му да раздѣли народѣтъ
ударѣ о камень, всичко това даде да разумѣо
Г-нъ Игнатія, че стоеніето му въ града ни о
излизіио. Ако и да ходѣ по визитѣ вѣрѣжъ
пошъ до нѣкои си, съ които да ѣзѣѣа въ
спорузѣненіе и въ което не сполучи, пакъ той
показа едно послѣдне усидіе; въ помещѣтънѣ-
кътъ, като отиде да чѣстити Байрама на Кай-
макѣѣѣѣѣ ни, дѣзѣна да постави своесвоило отъ
неговѣхъ партіѣѣ священникъ за неговѣхъ епитропѣ
на общенародно избранныи ни Н. Благог. П. А-
постолъ Златановъ да неключи, нѣ и съ това
не сполучи; зачото нито мѣстното ии прави-
телство, нито народѣтъ приозна игровый е-
питропѣ. Всичко тѣѣ си доказахъ телеграфиче-
скы на народнѣтъ ни прѣдставителѣ въ Цари-
градъ, и си очакѣа отговорѣтъ нѣѣ. Ако ста-
нѣтъ пакъ нѣкои си раздори между Г. Игнатіѣ

